

Wax Poetics

Gepubliceerd in: *Gonzo (circus)*, nr. 90 (Leuven, 2009).

Marc Schuilenburg

Het is moeilijk niet onder de indruk te raken van het Amerikaanse muziektijdschrift Wax Poetics. Het 1^e nummer verscheen in 2001 en bevat een uitvoerig artikel over de geschiedenis van de sample ('bouwstenen van de hiphop'), een gesprek over de rol van de 'snare drum' met producer Scott Hard (Brand New Heavies, Wu-Tang Clan) en een interview met jazzdrummer Idris Muhamamad; in het volgende nummer legt oudgediende Bernard 'Pretty' Purdie uit 'hoe een hit te maken' en zijn de memoires opgetekend van raplegende Prince Paul; in het 3^e nummer komt het ontstaan aan bod van de remix bij King Tubby ..., en inmiddels is het tweeëndertigste nummer verschenen. Voor een ieder die de eerste issues niet in zijn boekenkast heeft staan (op E-bay worden ze voor veel geld verkocht) zijn de eerste tien nummers gebundeld in twee delen: Wax Poetics Anthology Volume 1 en 2. Uit de ondertitel van het magazine blijkt dat de makers zich richten op hip-hop, jazz, funk en soul. Maar erg stijlvast zijn ze gelukkig niet; uitstapjes naar reggae, dancehall en elektronische muziek worden niet geschuwd. Het twintigste nummer bijvoorbeeld gaat over Lee 'Scratch' Perry en brengt aan de hand van interviews, beschouwende artikelen en uniek fotomateriaal de carrière in kaart van de man ('*I'm the only original copy*') die ooit ontkende op deze planeet te zijn geboren. Tegelijkertijd is dit ook een van de weinige nummers waarin de redactie het zich er iets te gemakkelijk afmaakt, onder meer door grote delen van het – overigens zeer lezenswaardige – boek van David Katz over Lee Perry ('People Funny Boy') letterlijk over te nemen. Verder past alleen een diepe buiging voor de makers van Wax Poetics. Ik ken geen ander voorbeeld van een muziektijdschrift dat zoveel liefde koestert voor zijn onderwerp, dit weet te combineren met prachtige foto's en grafische illustraties, maar bovenal dat laat zien hoe muziek altijd is geworteld in een specifieke context, met andere woorden dat het altijd een uitdrukking is van concrete omstandigheden die variëren van economische en culturele situaties tot kleine details als spanningen en frustraties tussen muzikanten. Nergens wordt dit zo duidelijk als in het nu al klassieke achttiende nummer dat geheel is gewijd aan de opkomst en ondergang van de groepen Parliament en Funkadelic. Uit verhalen van onder meer Bernie Worrell, Bootsy Collins, Billy Nelson en George Clinton komt naar voren waarom deze bands wel moesten ontstaan in de jaren 1970 ('*One Nation Under a Groove*'), tegen welke vooroordelen ze vochten, hoe ze nieuwe ritmes en ruimtelijkheden ('*The Mothership*') uitvonden, en waarom rivaliteit en ruzies over geld uiteindelijk het einde inluiden. Dat muziek onderdeel is van breed uitwaaiende constellaties van doen en zeggen wordt nog eens extra geïllustreerd in nummer negenentwintig waarin saxofonist Cedric Brooks van The Skatalites uitlegt welke functie de drum vervulde in de samenleving van Ghana. In de negentiende eeuw veroverden de Britten het land en kreeg het de status van een Britse kolonie, bekend onder de naam *Gold Coast*. Drums waren een middel van verzet en onderdeel van de gevechten van de lokale bevolking tegen de Engelse overheersing. Ze werden door verschillende stammen gebruikt als middel om aan elkaar te communiceren waar Britse soldaten zich bevonden. Op gezag van de Britten werd het instrument officieel verboden en verdween het uit de Ghanese samenleving en de plaatselijke muziek-scenes. Alleen op Kerstmis en Nieuwjaarsdag mochten slaven de drums te voorschijn halen en bespelen. Ontvluchtte slaven en andere vrijheidsstrijders zochten hun heil in de bergen, zo vertelt Brooks, om vanuit daar de Britten aan te vallen waarbij op geregelde tijden Britse soldaten weer de heuvels introkken om de drums te vernietigen. Wat Brooks zo treffend illustreert, themanummers over Lee Perry en Funkadelic beschrijven, en uniek fotomateriaal de lezers

toont, zijn slechts enkele van de vele hoogtepunten uit de korte geschiedenis van Wax Poetics; een blad dat het verdient door iedereen te worden gelezen om de simpele reden dat het alles vertegenwoordigt waar goede muziekjournalistiek voor behoort te staan.

Internet

www.waxpoetics.com